

PRIJATELJ MALENIH

ISSN 1331 - 8942

1/2011. (36) - ZAGREB, SIJEČANJ 2011.- GOD. XVII.

INFORMATIVNI BILTEN
PRIJATELJA MALOGA ISUSA

RIJEČ SVETOG OCA

Obitelj je bez ikakve sumnje Božja milost, koja daje nazrijeti ono što On sam jest – Ljubav.

Drage obitelji, ne dopustite da ljubav, otvorenost životu i jedinstvene veze koje povezuju vaše ognjište oslabe. Molite neprestano za nju Gospodina, molite zajedno, da vaše nakane budu obasjane vjerom i poduprte božanskom milošću na putu prema svetosti. Na taj ćete način, svojom radošću kojom dijelite sve u ljubavi, dati svijetu lijepo svjedočanstvo koliko je obitelj važna za osobu i društvo. Papa je uz vas i moli se napose Gospodinu za one koji u svakoj obitelji imaju najveću potrebu za zdravljem, radom, utjehom i društvom. ... Neka Otkupitelj, rođen u Betlehemu, udijeli svima vedrine i snage da zajedno kroče na putu dobra.

Na ovu nedjelju, koja slijedi nakon Rođenja Gospodinova, radosno slavimo Svetu nazaretsku obitelj. Ozračje ne može biti prikladnije, jer je Božić u pravom smislu riječi obiteljski blagdan. Da je tomu tako pokazuju mnogobrojne društvene tradicije i običaji, napose običaj zajedničkog okupljanja, upravo obitelji, za blagdanskim stolom te čestitanja i razmjenu darova; i kako ne spomenuti da su u tim prigodama patnja i bol izazvani određenim obiteljskima razmiricama još jači?

Isus se htio roditi i odrasti u ljudskoj obitelji; imao je Djevicu Mariju za Majku i Josipa za poočima; oni su ga podizali i odgajali bezgraničnom ljubavlju. Isusova obitelj doista zaslužuje naziv

"sveta", jer je sva obuzeta željom da vrši Božju volju, utjelovljenu u ljupkoj Isusovoj prisutnosti.

S jedne strane, to je obitelj poput svih i, kao takva, je uzor bračne ljubavi, suradnje, žrtve, predanja Božjoj providnosti, marljivosti i solidarnosti, jednom riječju, svih onih vrijednosti koje obitelj čuva i promiče, pridonoseći ponajviše oblikovanju tkiva svakog društva. Istodobno, međutim, Nazaretska je obitelj jedinstvena, različita od svih, po svojem jedinstvenom pozivu vezanom uz poslanje Sina Božjega.

Upravo tom svojom jedincatošću ona svakoj obitelji, a u prvom redu kršćanskim obiteljima, pokazuje Božji obzor, slatki i zahtjevni primat njegove volje, perspektivu Neba za koje smo svi određeni. Za sve to danas zahvaljujemo Bogu, ali i Djevici Mariji i svetom Josipu, koji su s tolikom vjerom i raspoloživošću surađivali u Gospodinovom naumu spasenja.

... Obitelj je bez ikakve sumnje Božja milost, koja daje nazrijeti ono što On sam jest – Ljubav. To je potpuno besplatna ljubav, koja podupire čovjekovu bezgraničnu vjernost, čak i onda kada mu je teško i kada klone duhom. Te se osobine na istaknut način susreću u Svetoj obitelji, u kojoj je Isus došao na svijet i odrastao pun nade, uz brižnu majku Mariju i vjernog čuvara svetog Josipa.

Iz propovijedi pape Benedikta XVI. na blagdan sv. Obitelji 2008.

RIJEČ UREDNIŠTVA

Štovani čitatelji PMI i prijatelji!

U rukama vam je još jedan broj biltena PMI-a. Vjerujemo da se uvijek obradujete našem biltenu, tim više jer ste mu vi glavni urednici. Vidimo da rado pišete i surađujete, te vam ovom prigodom od srca zahvaljujemo na ljubavi i trudu.

Blagdan Božića je već iza nas, jer vrijeme ne ide nego leti. Svojim dolaskom među nas Mali Isus nas je i ovaj put obradovao i udijelio nam potrebne milosti. Mi, Njegovi prijatelji sigurno smo se na poseban način pripremali i proslavili Njegov dolazak. Očistili smo „štalicu“ svoga srca da bi se On mogao trajno nastaniti u njoj. Nastojimo i dalje biti revni u ljubavi prema Malom Isusu i prema bližnjemu, a posebno prema onima koji su potrebni naše ljubavi i pažnje. Krist nam je darovan od Oca. Neizmjerne Božje ljubavi tako se očitovale da je u punini vremena Bog postao čovjek, naš Prijatelj i brat – došao je u ljudsku obitelj.

Kardinal Josip Bozanić u svojoj Božićnoj poruci 2010. potiče nas da pripremajući se za slavlje Nacionalnoga dana obitelji nastojimo u svoje domove unositi i razgovore i razumijevanje i molitvu koja pomaže ostvarivati zajedništvo, te naglašava: *Drage obitelji, niste prepuštene samima sebi. Bog po Božiću govori da želi biti i da jest dio vaših briga i radosti, osobito u Crkvi... Zbog toga je važno da se okupljate i gradite zajedništvo s drugim obiteljima u svojoj župi. Ta mreža zajedništva donosi boljitak ne samo uskomu krugu ljudi, nego, po Crkvi, cijelomu društvu... Obitelj nije samo temeljna stanica društva, nego je jamstvo čvrstoće društva... Znamo dobro kako završava narod koji ne njeguje zajedništvo i kojemu nije stalo do vrijednosti dara života... Ako dakle želimo dobro svomu narodu, poštovati ćemo obitelj, čuvati ju i štiti... nastojimo uvijek da naši životi budu odraz naše vjere i budimo kao kršćani znak zajedništva u svojim odnosima s drugima, u svojim obiteljima, u župnim i drugim crkvenim zajednicama, u narodu kojega smo dio... Molimo da blizina Blažene Djevice Marije, majke i čuvarice zajedništva hrvatskoga vjerničkoga naroda, i svetoga Josipa, zaštitnika naše Domovine, čuva naše zajedništvo u Kristu.*

Dragi Prijatelji Malog Isusa, molimo da Gospodin čuva naše obitelji i naše zajedništvo i učini nas svjedocima Svoje Ljubavi!

Uredništvo

120. OBLJETNICA DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Družba danas ima ukupno 375 članica koje djeluju u 69 zajednica u domovini i inozemstvu

U nedjelju, 24. listopada 2010. godine u Zagrebu je proslavljena 120. obljetnica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa svečanom akademijom u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupskog pastoralnog centra, Kaptol 29 u Zagrebu. Predavanja na svečanoj akademiji bila su: povijesni kontekst nastanka Družbe sestara SMI, dr. sc. Agneza Szabo; Družba sestara SMI i njezina karizma, s. Irena Olujević; te Nadbiskup Josip Stadler i Družba SMI, dr. sc. Pavo Jurišić. U 18 sati je bilo zahvalno Euharistijsko slavlje u zagrebačkoj katedrali koje je predslavio uzoriti kardinal Josip Bozanić, uz sudjelovanje uzoritog kardinala Vinka Puljića, Nuncija u RH mons. Maria Cassaria, Nuncija u BiH mons. Alessandra d'Errica, osamdesetak svećenika, više od 200 č. sestara, toliko PMI i mnogobrojnim prijateljima i dobročiniteljima Družbe.

Družbu sestara Služavki Maloga Isusa utemeljio je Sluga Božji nadbiskup Josip Stadler 24. listopada 1890. godine u Sarajevu s nakanom da njezine članice skrbe o nezbrinutoj djeci, starim, bolesnim i napuštenim ljudima. Utemeljitelj je Družbu nazvao: Služavke siromaha ili Služavke Maloga Isusa. Tako je samim nazivom uputio sestre da budu svjesne da je služiti siromasima i služiti Isusu jedno te isto djelo.

RADOSNI DOGAĐAJI, SUSRETI...

Prijatelji Maloga Isusa u Taize-u

Upravo kad sam pomislila kako će mi ovo ljeto biti dosadno i kako ću većinu vremena provoditi radeći uobičajene kućanske poslove dogodilo se iznenađenje. Poziv na putovanje u Francusku u Taize od 23.7-2.8. Osjećaje nisam mogla prekriti. Odmah sam pristala na poziv. Krenuli smo iz Kiseljaka u poslijepodnevnim satima. Na početku sam bila u nedoumici, jer nisam poznavala ostatak ekipe iz autobusa i mislila sam da će to putovanje nakon završetka školske godine biti još samo dodatni umor, ali dogodilo se suprotno. Prvo naše odredište bio je jedan od poznatijih zabavnih parkova u Europi „Gardeland“. Nakon večeri prespavane u autobusu i kratkoga kruženja po Veroni stigli smo u Gardeland. Konačno imam priliku provozati se nekim spravama koje sam mogla vidjeti samo na televiziji. Svi smo bili jako uzbuđeni i

divili smo se ljepoti koju smo gledali, jer je sve izgledalo kao u Bajci. Tako smo sat vremena potrošili samo hodajući uokolo i slikajući se... Vožnja na Blue tornadu, mamutu, vlaku smrti samo su od nekih na koje više ni u snu neću pomisliti. U nekim trenucima imala sam osjećaj da ću udariti u tlo ili tračnice. Bila

sam zaštićena pojasom, ali od silnog prevrtanja kada ne znaš gdje ti je glava svašta sam pomišljala. Zabavni park je toliko velik da jedan dan nije dovoljan da bi vidjeli sve što ima. Žurili smo da bi što više toga vidjeli. Na kraju smo stigli do vodenih atrakcija na kojima smo se najviše zabavili i mokri krenuli za Taize.

Još jedna noć provedena u autobusu, ali tu noć smo bili puni dojmova, pa smo jedni drugima pričavali svoje doživljaje. Spavati nisam mogla jer kad god bih zatvorila oči, imala sam osjećaj da se vozim u nekim spravama i da ću se preokrenuti...

Došli smo u Taize, selo blizu Macona gdje se nalazi međunarodna ekumenska zajednica. Teze je poznato po hodočašću, uglavnom mladih. Svaki tjedan na tisuće mladih iz cijeloga svijeta dolaze ovdje i dožive iskustvo molitve i zajedničkog suživota. Imali smo sreću da smo u Taizeu dobili bungalove, a ne šatore tako da nam je bilo jako udobno spavati. Iako su neki mislili da ćemo 7 dana

ljenčariti, prevarili su se. Po dolasku smo izabrali jutarnje aktivnosti i poslove koje smo svakodnevno obavljali. Od aktivnosti smo mogli izabrati pjevanje, biblijsku molitvu ili provesti tjedan dana u šutnji, a poslovi su bili razni, od pranja suđa, spremanja hrane, čišćenja wc, rada u trgovini itd. Sve je ovisilo o nama – pospremanje i čišćenje. Kroz zajednički rad osjetio se duh zajedništva.

Program je započinjao u 7:30 sati sa svetom misom, nakon toga je bila molitva i doručak. U 10:00 sati su započinjale aktivnosti. Ja sam sudjelovala na biblijskim molitvama gdje smo bili podijeljeni u grupe po oko 10 članova iz raznih zemalja širom svijeta. Svako jutro jedan od braće tumačio bi tekst iz Ivanova evanđelja, a onda bi odlazili u svoje grupe i zajedno s drugima raspravljali o tekstu. Poslijepodne je bila molitva i ručak, zatim slobodno vrijeme ili posao. Budući da je moj posao bio pranje suđa poslije čaja i večere imala sam dosta

slobodnoga vremena za upoznavanje i razgovore s drugim mladima. Večeri smo provodili s pjesmom jer bi se okupili mladi i do kasno u noć uz zvuke gitare slavili našu povezanost i zajedništvo.

Ono što posebno moram istaknuti bio je čaj s bratom Richardom koji nam je izrazio dobrodošlicu, a tom zgodom smo ukratko predstavili Društvo Prijatelja Maloga Isusa i naše aktivnosti.

Tako nam je tih 7 dana brzo proletilo i bilo je vrijeme za povratak. Svratili smo u Lyon i u par sati uspjeli vidjeti dio ljepote toga grada. Sve u svemu putovanje je bilo posebno i nešto što ću pamtiti cijeloga života. Na kraju se iskreno zahvaljujem sestrama Služavkama Maloga Isusa iz Gromiljaka, što sam ovog ljeta u Taizeu mogla zajedno s Jelenom Tuka predstavljati Prijatelje Maloga Isusa.

Ana Pecirep, PMI - Gromiljak

OPET ZVONE

ZVONA NA VOĆINSKOJ CRKVI

21. kolovoza 2010. godine, prisutnost hodočasnika i glas obnovljenih zvona voćinske crkve označili su početak: **GODINE GOSPE VOĆINSKE.**

Zvonila su zvona, sjećanja su navirala sve jače te budila stare, još ne zacijeljene rane Domovinskog rata. Crkva je tada srušena do temelja, a Voćin je oplakivao svoje žrtve, mučki ubijene.

Srušena
crkva,
nanovo je
izgrađena i
ponosno
krasi naš
Voćin.
Zvonila su
zvona za
početak
svečanog
misnog
slavlja
koje je
predvodio
biskup
msgr. dr.

Antun Škvorčević.

Sjale su svijeće u rukama vjernika, sjale su suze u očima koje su molile za zdravlje, mir i ljubav među ljudima.

I zvonit će zvona na našem zvoniku, rijeke hodočasnika su tekle i dalje će teći našim Voćinom, a Gospa voćinska uslišit će njihove molitve.

Snježana Majić-Šabić, Voćin

**120. GODINA
SESTARA SLUŽAVKI
MALOGA ISUSA**

120. obljetnica postojanja drage Družbe

U nedjelju, 24. 10. sa dječjim zborom župe sv. Pavla Paulus išle smo u dvoranu Vijenac na Kaptolu sa časnim Služavkama Maloga Isusa svečano proslaviti 120.-u obljetnicu njihova postojanja. Kada smo tamo došli, pričekali smo desetak minuta do ulaska u dvoranu. Kada smo ušli, časne su već imale probu. Malo smo pričekali i zatim s njima probali svoju pjesmu koja se zvala *Ljubav tvoja* i bila je zadnja pjesma koja se pjevala na Akademiji. Nakon probe smo se malo odmorili, pojeli dvije-tri vrlo ukusne kiflice koje su pripremile naše mame i bake i popili sok. Zatim je došlo vrijeme za oblačenje

haljina. Djevojčice su imale bijele haljine i rajf, a dječaci odijela. Svi smo na haljinama tj. dječaci na košuljama imali crvena srca. Razgovarali smo, sređivali frizure, a uzbuđenje je raslo. U 16 sati počela je svečana Akademija, i mi smo ušli u dvoranu. Na početku programa govorilo se o nastanku i karizmi sestara SMI, te o njihovom osnivatelju Josipu Stadleru.

Sestre su zatim pjevale nekoliko pjesama, a najviše nam se svidjela pjesma *Još i danas Dobri pastir živi*, nakon koje smo se časnim pridružili mi.

Časna Dulcelina, koja je dirigirala, u nama je svojim osmijehom probudila veselje i radost. Svi smo pjevali srcem. Na kraju pjesme svi su nam pljeskali. Bili smo sretni što je sve bilo dobro. Otišli smo po jakne te smo se zaputili u katedralu. Sv. misu je predvodio kardinal Josip Bozanić.

Poslije mise otišli smo se presvući te smo krenuli kući. Sve je bilo savršeno zahvaljujući našoj predobroj časnoj Emanueli koja se uvijek sa osmijehom na licu trudi da svi budemo sretni.

HVALA TI, JOSIPE STADLERE, ZA NAŠU ČASNU!!!

Sara i Monika Maruks, župa sv. Pavla, Zagreb

120. GODINA SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

„Služite Gospodinu, u veselju služite. Neka naša ljubav i radost ljube potrebne!“ ... Radosni smo se smjestili u autobus i iz našeg malog mjesta, svetišta Gospe od utočišta, iz Voćina krenuli put Zagreba. Sestra Danica nas je pozdravila i molitvom je započeo naš sretan put.

Za Isusa su otvorena mnoga srca. To smo posvjedočili u proslavi 120. obljetnice osnutka Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Prigodni program slavlja započeo je svečanom akademijom u dvorani „Vijenac“ Nadbiskupijskog pastoralnog instituta u Zagrebu. Sve prisutne, sestre i Prijatelje Maloga Isusa, koji su pristigli iz svih krajeva Lijepe naše te Bosne i Hercegovine pozdravila je vrhovna glavarica Družbe s. Maria-Ana Kustura. Na akademiji su održana tri prigodna izlaganja praćena pjesmom zborova služavki Maloga Isusa, združenog zbora sestara Služavki Maloga Isusa sve tri provincije, zbora iz Zagreba, te dječjeg zbora iz Retkovca. Akademija je bila lijepa i dostojna priprava za svečano misno slavlje u zagrebačkoj Katedrali. Svetu misu s početkom u 18 sati predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Uz još šezdesetak svećenika i vrhbosanskog nadbiskupa Vinka kardinala Puljića. Euharistijskom slavlju sudjelovali su predstavnici Prijatelja Maloga Isusa iz sve tri Provincije Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, uključujući i nas iz Voćina.

Bio je poseban doživljaj, čestitati i zahvaliti, svim našim sestrama, što nadah-njene slugom Božjim Josipom Stadlerom, svojim utemeljiteljem, djeluju u našim zajednicama - župama. Zajedno s njima želimo rasti u ljubavi prema bližnjima, a osobito onima u potrebi. „Neka dobri Bog, drage sestre, obilno blagoslovi vaša nastojanja,“ zaželio im je nadbiskup Josip kardinal Bozanić te naglasio kako je upravo ta ljubav prema potrebitima znak prepoznavanja kršćana i zamolio sestre neka po uzoru na Isusovu majku Mariju budu majke svim ljudima.

Nakon lijepih riječi: čestitki, zahvala, poruka ljubavi i utjehe za životne nevolje, sestre su nas okupile oko bogate trpeze.

Topli osmjesi, razdragana lica, pružene ruke i zagrljaji ispratili su nas te je naš put kući prošao u mislima na veliki susret dobrih ljudi.

Anica Volf, PMI - Voćin

Sa Svetim Rafaelom na svako putovanje

Na proslavu 120 obljetnice Druže sestara Služavki maloga Isusa pozvani smo i mi Prijatelji maloga Isusa. Bila je to za nas osobita čast. Krenuli smo iz Splita jednim autobusom s molitvom sv. Rafaelu za sretno putovanje. S. Vesna voditeljica našega puta kazala nam je kakvu vezu ima Rafael s njihovom Družbom i nama PMI. Podijelila nam je svima ovu molitvu. Odlučili smo da ćemo je moliti na početku svakog našeg putovanja. Tako ćemo se pridružiti svakodnevnoj molitvi naših sestara.

U Solinu, Brnazama i Sinju pridružili su nam se i ostali PMI. Na početku putovanja s. Vesna nam je protumačila značenje hodočašća. U Starom zavjetu Bog šalje na hodočašće Abrahama i Jakova. Hodočasti i mladi Tobija u pratnji Rafaelovoj. Hodočaste braća Josipu u Egipat, a Izraelci 40 godina hodočaste pustinjom do obećane zemlje. Hodočasti Isus sa svojim vršnjacima kao i svi odrasli Židovi u Jeruzalem u jedan hram da se poklone jednom Bogu. Hodočasti i Pavao u jeruzalemski hram. Kršćani su tijekom dvije tisuće godina nastavili s hodočašćima. Zapravo idemo na sveta mjesta gdje nas Krist okuplja u zajednicu, gdje čistimo dušu u sakramentu ispovijedi i s njim se sjedinjujemo

u pričesti. Hodočašćem prinosimo Bogu žrtvu ljubavi i zahvalnosti.

Iznosimo svoje prošnje...

I ovaj naš put svojevrsno je hodočašće na mjesto gdje je Stadler proveo dobar dio svoje mladosti i gdje je činio mnoga djela ljubavi. Hodočastimo na grob našega mučenika blaženog Alojzija Stepinca, svjedoka vjere, nade u bolje sutra i ljubavi prema Bogu, Crkvi i Hrvatskoj domovini. Ova dva čovjeka sveta života usko su povezana. Promatrajući prelijepu prirodu, odjevenu crvenkastim jesenskim bojama, započeli smo molitvu. Svi smo u ruke dobili Jutarnju današnjeg blagdana. S. Vesna nas je uvela u molitvu, govoreći nam o psalmima kao najljepšoj molitvi u kojoj se sjedinjujemo s molitvom Crkve na cijelome svijetu. Ovdje mi govorimo Bogu ne svojim nego njegovim riječima. To je molitva u kojoj možemo naći sebe jer su u njoj sadržani svi trenuci ljudskog života i radosni i žalosni, i oni puni zahvale, a i oni puni prošnje u tjeskobi. Molili smo polako, meditirajući. Ta imamo vremena. Razmatrali smo biblijski tekst iz knjige o Tobiji. Ustrajna molitva i pouzdanje u Božju dobrotu čini čuda, donosi zdravlje i radost.

U molitvi vjernika molili smo za sestre Služavke maloga Isusa i sve Prijatelje maloga Isusa, da

ostanemo vjerni u poniznoj službi ljubavi prema Bogu i bližnjima. Zaustavili smo se u Udbini. Tu su mnogi od nas prvi put. Ugodno smo iznenađeni skladnim zdanjem crkve Hrvatskih mučenika i njezina okoliša, te ljubaznošću mještana koji su nas dočekali. Poklonili smo se Raspetom Isusu i u molitvi odali zahvalnost svim palim žrtvama za Domovinu. Zapjevali smo: „Život svoj prikazujemo Bogu“ i uzeli kalendare s likom kardinala Stepinca.

To je bio naš mali doprinos za ovo sveto mjesto. Imali smo namjeru zastati malo i na Plitvicama, no kiša nas je omela, ali smo uživali u lijepoj prirodi i slapovima koje smo kroz prozore autobusa promatrali.

Nakon Udbine molili smo krunicu za domovinu Hrvatsku, za naše hrvatske obitelji, za naše mlade, za svećenike naše pastire, naše poginule branitelje, za naše hrvatske sestre koje već 120 godina služe Bogu među hrvatskim narodom. Izmjenjivali su se mladi i stariji PMI kako bi predmolili po desetice krunice. Nakon svake Zdravo Marije ponavljali smo isti zaziv karakterističan za nakanu te desetice.

Prije dolaska u Zagreb s. Vesna nam je govorila o kardinalu Stepincu, njegovoj mladosti svećeničkom poslanju, o njegovu

zatočeništvu u Lepoglavi, te osobito o njegovoj povezanosti sa sestrama Služavkama maloga Isusa koje su ga dvorile u Krašiću. Živjele su pod istim krovom s njim kad je bio u kućnom pritvoru. Dojmilo nas se svjedočanstvo tih hrabrih sestara. Bili smo ponosni što pripadamo Prijateljima maloga Isusa, a isto tako i Družbi Služavki maloga Isusa koju je Stepinac toliko ljubio. Po dolasku u Zagreb, svi smo zajedno ušli u Stepinčevu katedralu, pomolili se na njegovu grobu za cijeli hrvatski narod, osobito za nas mlade, da u svojim iskušenjima slijedimo primjer svjedoka vjere kao što su bili SB Josip Stadler i naš blaženik Alojzije Stepinac. Uz Stepinčev grob ostavili smo jednu svijeću kako bi bila simbol goruće vjere koja plamti u našim dušama. Nakon sudjelovanja na akademiji i svečanoj svetoj misi, u kasnim satima vratili smo se kući. U nama će trajno ostati uspomene s ovog duhovnog puta i svih milosnih događaja na proslavi 120 godišnjice Druže sestara Služavki maloga Isusa.

Samu proslavu opisat će sigurno drugi, zato sam se ograničila na našu duhovnu obnovu koja je trajala tijekom putovanja.

Neka živi mali Isus u srcima svih sestara i Prijatelja maloga Isusa!

Ana Klemo, PMI, Split

**Duhovna obnova
Škola rasta u vjeri
i zvanju**

ISUS ZOVE ...

Mi, sudionice škole rasta u vjeri i zvanju, okupile smo se u samostanu sestara Služavki Maloga Isusa na Gromiljaku. Želja nam je bila provesti tri dana u duhovnim vježbama i obnavljati svoju dušu. Došlo smo iz Viteza, Prozora, Busovače, Kiseljaka i Gromiljaka.

Duhovne vježbe koje je vodio vlč. Jakov Kajinić, započele smo navečer, 2. rujna, a završile 4. rujna 2010. godine. Tema duhovnih vježbi: "ISUS ZOVE ..." svih nas je oduševila, posebno predavanje vlč. Jakova protkano poticajnim pjesmama.

Dan u duhovnim vježbama započimale smo i završavale molitvom, zatim bi slijedila predavanja, pjesma, rad u skupinama, ispovijed, sv. Misa, ... Vrijeme nam je prolazilo u miru – tišini, druženju i molitvi.

Zadnji dan duhovnih vježbi provele smo u Sarajevu, tako što smo prije podne sudjelovale u programu Taize – a, europskog susreta mladih koji se održavao u Sarajevu. U Novom Sarajevu s mladima iz različitih dijelova Europe slavili smo sv. Misu i sudjelovali u molitvi i skupnom radu. Ručali smo u gradu, a poslije ručka posjetili dječji dom „Egipat“ u Sarajevu. Zajedno s djecom i sestrama slavili smo svetu Misu i družili se uz pjesmu i razgovor u njihovom dvorištu, sve do večernjih sati. Bilo nam je jako lijepo i jedva čekamo ponovni susret.

Monika Franković, Gromiljak

GOVORI, GOSPODINE, SLUGA TVOJ SLUŠAJ!

1 Sam 3,10.

Nestrpljivo sam iščekivala 2. listopad 2010. godine jer tada sam trebala prvi put sudjelovati na duhovnoj obnovi. Napokon je došao iščekivani dan. Stigla sam na Gromiljak, u

kuću sestara Služavki Maloga Isusa i tamo upoznala djevojke iz Neuma, Kiseljaka i Gromiljaka, s njima sam se veselila, radovala, razgovarala i Boga molila.

Duhovna obnova počela je u pjesmi, veselju, smijehu i molitvi. Svećenik – vlč. Jakov Kajinić pričao nam je o životu, o Bogu, služeći se biblijskim pričama, posebno pričom o Samuelu koji je čuo Božji glas i kao dječak izgovorio riječi: “Govori, Gospodine, sluga tvoj sluša!” 1 Sam 3,10. To je bila i tema duhovne obnove.

Na kraju dana i duhovne obnove osjećala sam se ispunjeno.

Mnogo sam naučila slijedeći program duhovne obnove: predavanja, rad u skupinama, priprava za svetu ispovijed, molitva pred Isusom u Euharistiji. Zaključila sam da je živjeti savršenstvo ljubavi i približiti se Isusu prvi cilj moga života. Trudit ću se biti poput anđela koji donosi veselje, radost, a da u svemu tome ne izgubim poniznost. Isus me voli kao i sve ostale ljude i svaki dan mu srcem trebam reći: „Isuse volim Te!“

U trenucima tišine nastala je i molitva: *Gospodine čuvaj moju obitelj. Podari svima sreću. Daruj nam mir. Isuse budi uz mene. Ne dopusti da u mom životu bude nepravde. Usliši moje molitve. Pomozi mi čuti Tvoj glas i prihvatiti ga. Oslobodi me straha, unutarnje tjeskobe koja mi priječi put k Tebi. Ti me potičeš da živim život milosti, da ostvarim životni san i slijedim Tvoj plan. Jer Ti si moj put kroz tamu i zaštita od zla. Pomozi mi čuti Tvoj poziv i hrabro reći: “Govori, Gospodine, sluga Tvoj sluša!” ...*

Svima koji mogu doći na duhovnu obnovu preporučila bih neka dođu, tek tada će vidjeti koliko su važni i poučni trenuci provedeni s Isusom.

Na kraju, u ime svih kažem veliko HVALA sestrama Služavkama Maloga Isusa što organiziraju duhovne obnove za djevojke i omogućuju nam i te posebne trenutke s Isusom.

Marija Uložnik, I. gimnazije, Rama – Ščit

ŠTO GOD VAM REKNE UČINITE!

Iv 2,5

Raspjevano srce klicalo je: „Danas nam je divan dan, divan dan, ... kao da je rođendan!“ Bilo nam je lijepo i na kraju dana duhovne obnove zadovoljno smo klicale i Bogu zahvaljivale za milosne darove koje smo primile na duhovnoj obnovi koju je vodio vlč. Pavo Šekerija, župnik u

sarajevskoj Katedrali. Na duhovnoj obnovi sudjelovala je 21 djevojka. Bilo nam je lijepo pričati i razmišljati na temu: „ŠTO GOD VAM REKNE UČINITE!“

Vlč. Pavo nam je pričao o mjestima u Bibliji i osobama koje su izgovorile riječi koje su bile tema duhovne obnove. Slušali smo biblijske izvještaje o Isusovom prvom čudu u Kani Galilejskoj, o Josipu Egipatskom i njegovoj braći te o životima drugih svetih ljudi, koji su slušali i činili ono što Isus govori.

U radu po skupinama zajedno sa sestrama Kristinom i Marinelom, razgovarale smo o tome što nam se najviše sviđelo u predavanju vlč. Pave, zatim kako često slušamo i čitamo Riječ Božju? Što želimo naučiti od Marije? Što ćeš posebno činiti za svoju dušu do idućeg susreta? ...

Ostali dio dana duhovne obnove provele smo u pripravi za svetu ispovijed, ispovijedajući se i molitvi pred Presvetim Oltarskim Sakramentom. Vrhunac dana bilo je slavlje Svete Mise, kojom smo i završile duhovnu obnovu.

Poruku duhovne obnove sažela bih u nekoliko rečenica. Trebamo u Boga vjerovati bez obzira kakav nam put bio. Svi životni pozivi su različiti, ali u svima Bog je najvažniji. Riječ Božja nam treba biti vodič u životu, zato ju trebamo čitati, o njoj razmišljati i primijeniti u život. Marija nam je u tome uzor.

Marijeta Cvjetković, Gromiljak

Duhovna obnova mladih iz župe sv. Josipa - Lištani

Kad nas je župnik nakon svete mise pozvao na duhovnu obnovu koja će biti u Kući Djeteta Isusa u Livnu bili smo oduševljeni i odlučili poći. Ta kuća nam je već poznata, jer u njoj živi naša s. Nevena koja vodi crkveno pjevanje u našoj župi.

U subotu 30.10.2010. oko 9 sati započeli smo svoj dan sabranosti, duhovne obnove. Sestre su nas srdačno primile i duhovno vodile kroz ovaj dan koji je bio isprepleten molitvom, igrom, druženjem i predavanjem.

Najprije smo pozdravili maloga Isusa u kapelici. Tu smo razmišljali o Božjoj riječi utjelovljenoj u Euharistiji kojoj se klanjamo, te o Božjoj riječi u Sv. pismu koja nam svima donosi Božju poruku.

Svatko od nas je stavio zrnce tamjana na svijeću koja je gorila pred Biblijom na oltaru, a nakon toga smo polažući ruku na Bibliju izgovarali molitvu blagoslova iz Knjige Brojeva 6,24-26.

Bilo je to za nas vrlo uzbudljivo jer smo najprije rekli svoje ime, na primjer: **Danijela,** „**Neka te blagoslovi Gospodin i neka te**

čuva! Neka te Gospodin licem svojim obasja, milostiv neka ti bude! Neka pogled svoj Gospodin svрати na te i mir ti donese!“

Bila je tu i košarica s papirićima. Svatko je izvukao papirić, a na njemu je bio označen jedan odlomak iz Evandjelja, na primjer: Lk 2,1-7. Svi su bili različiti. Dobili smo svi malo Evandjelje i za vrijeme odmora, vani uz rijeku ili u sjenicama, trebali smo pročitati tekst i o njemu razmišljati.

U poslijepodnevnom susretu, svatko je iznio svoja razmišljanja i poruku, kako je osjetio da mu Božja riječ donosi.

U jednoj točki našeg dnevnog reda s. Vesna nam je približila lik prvog vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera o kojem nismo ništa znali. On nije samo govorio ljudima o Isusu, nego je u njima gledao maloga Isusa. Pomagao im je da ne budu gladni, goli, sami, da im ne bude zima, da pohađaju škole... Osobito nas je dirnula briga Sluge Božjega Josipa Stadlera za siromašne, stare i osamljene osobe te

djecu bez roditelja. Kako se samo dosjetio nazvati njihove domove Betlehem i Egipat, mjestima gdje je mali Isus imao svoj dom.

S. Vesna nas je upoznala i sa Družbom Služavki maloga Isusa, s njihovim poslanjem u Crkvi, sa osnutkom njihove redovničke zajednice. Na ovom susretu saznali smo što znači biti Prijatelj maloga Isusa, a to je zapravo uvijek i svagdje biti prijatelj Božji.

Dobili smo i biltene „Prijatelj malenih“ i sličice nadb. Stadlera s molitvom koju smo sa sestrama molili.

Kroz podnevnu molitvu naučili smo kako se Prijatelj maloga Isusa može svakodnevno moliti.

Za vrijeme ručka bili smo radosni i opušteni. Sestre su s nama razgovarale i šalile se. Mnogi naši kolege misle da su časne sestre neka čudna, nedodirljiva bića, a one su zapravo normalne ljudske osobe. Poželjeli smo da budu danas s nama i da se osvjedoče.

Poslije podne imali smo

zajedničku rekreaciju, zabavu i igre koje su nas odmorile i nasmijale.

Završili smo razmišljanjem i molitvom nad Božjom riječi. Svatko je ispriповjedio o čemu se radi u evanđeoskom odlomku kojega je jutros na početku ovog susreta izvukao. Što taj odlomak govori njemu osobno.

Na kraju smo u kapelici zamolili Dijete Isusa da nam za cijeli život sačuva blagoslov koji nam je njegova ljubav danas udijelila.

Bio je to jedan od najljepših dana u našem životu kojega ćemo se sigurno sjećati, ali i koji nas obavezuje da kao budući Prijatelji maloga Isusa i mi ljubimo Dijete Isusa srcem djetinjim, a one koje on pošalje na naš životni put, srcem materinjim.

Zahvaljujemo našim sestrama: s. Salutariji, s. Neveni i s. Vesni na gostoprimstvu. Neka ovako radosne dane s Bogom i drugi osjete.

Danijela Barun, Lištani

ŽIVITE DOSTOJNO POZIVA NA KOJI STE POZVANI

Ef 4,1

Subota, 13. studenog 2010. bila nam je ispunjena radosnim druženjem s Isusom, s tekstovima i životom sv. Pavla, molitvom praćenom riječima i slikama, sa sestrama Služavkama Maloga Isusa u samostanu „Svete male Terezije“ u Doboju.

Nas 11 djevojaka iz župa: Ularice, Žabljak i Dobjoj provele smo dan duhovne obnove sa s. Kristinom Adžamić, s. Anitom Rajić, s. Zlatom i s. Emanuelom koje su se brinule da uz duhovno imamo dovoljno hrane i pića.

Duhovnu obnovu počele smo molitvom o Božjoj ljubavi uz

prezentaciju slika na kompjutoru, zatim nam je s. Kristina govorila o kršćanskom pozivu upućenom od sv. Pavla u poslanici Efežanima.

Kroz razgovor u grupama rekle smo svoj doživljaj poziva sv. Pavla na život po vjeri, poniznosti, blagosti i

strpljivosti.

Želja nam je odgovoriti na poziv sv. Pavla i živjeti dostojno svoju vjeru. Vjera nam i pomaže da provodimo svetost života i ostvarujemo Božje zapovijedi. U razgovoru smo se složile da ugradimo u svoj život, prema mogućnostima u kojima se nalazimo, poniznost, blagost i strpljivost. Vjeru i ljubav stavljamo na prvo mjesto i iz njih crpimo ono što nam je potrebno kako bi ostvarile vrijednosti koje nam omogućuju uživati u vječnosti.

Na duhovnoj obnovi posebno nam se svidjela prezentacija „Otok vrednota,“ zatim molitva, način na koji su predstavljene Isusove riječi o ljubavi, dobroti... Slike u izlaganju s. Kristine bile su izvrsne. Istina je što kažu: „Jedna slika govori tisuću riječi.“

U propovijedi nam je vlč. Perica Iljkić istaknuo vrijednost života po vjeri. Time je upotpunio naše duhovno razmišljanje toga dana.

Poslije Svete mise pošle smo kućama radosne i duhovno osvježene, zahvalne sestrama Služavkama Maloga Isusa i našim župnicima.

Sudionice duhovne obnove

SUSRETI ANIMATORA U PREDBOŽIĆNO VRIJEME

U ovo predbožićno vrijeme imamo susrete animatora PMI i to:

Prva grupa 27.11.2010. u Cisti Velikoj: animatori PMI iz župa Cista Velika, Trilj i Šestanovac.

Druga grupa 11.12.2010. u Solinu: animatori PMI iz splitskih župa (Sv. Petar. Mejaši, sv. Križ), Solina, Mravinaca, Kučina, Dugopolja i Sali - Dugi otok.

Treća grupa: 18.12.2010. u Omišu: animatori iz Splita – II gimnazija, Jesenica i Omiša.

Četvrta grupa: 19.12.2010. u Sutivanu na Braču: animatori iz Pučišća i Sutivana.

Peta grupa u Metkoviću: animatori iz Vrgorca, Metkovića, Dubrovnika i Mandaljene, radi prirodnih nepogoda koje su zadesile neretvanski kraj nismo odredili točan datum, ali će biti na vrijeme obaviješteni.

Većina od ovih animatora su prije više godina prošli tečaj za animatore kroz četiri vikenda, a poučavali su ih salezijanski suradnici.

Ovaj susret sastojao se od tri dijela.

Prvi je bio molitveni dio uz meditaciju na temu došašća: „Dođi, Gospodine Isuse...“.

Drugi je bilo ponovo preispitivanje: tko su PMI i koja je njihova dužnost, koji su ciljevi i zadaće ovog društva, upoznavanje sa Statutima i Prijedlozima za formaciju budućih članova.

Kako animirati PMI na njihovim molitvenim susretima. Približiti im Stadlerove dane (8. u mjesecu), a time lik i duhovnost Sluge Božjeg Josipa Stadlera. Pomoći im služiti se Sv. pismom i kreativno izraziti svetopisamsku poruku za svoj život.

Animatorima je sugerirano da unutar velike grupe PMI, ako ne postoji stvore na primjer: **karitativnu, misijsku, dramsku, hodočasničku, izletničku grupu...** i tako će opće ciljeve moći lakše konkretno ostvariti.

Treći dio susreta odnosio se na praktični rad. Animatori su naučili izrađivati neke božićne predmete kao što su anđeli, jaslice, adventski i božićni vjenčići, ukrasi za stol i bor i slično. Radovi su bili uglavnom od prirodnih materijala koje mogu prikupljati tijekom cijele godine. Na ovaj način mogu pomoći siromašnima i bolesnima, ali i naučiti kako raditi u obitelji, kako svoju obitelj i drugih PMI držati na okupu. Također smo razgovarali o raznim igrama koje su za ovo predbožićno i božićno vrijeme praktične i mogu se koristiti ne samo u susretu PMI nego i u obiteljskim večernjim susretima.

O svemu što rade vodit će evidenciju i sve će raditi u suradnji sa sestrama i župnicima.

Svi susreti ovakve vrste koji se događaju u našim samostanima ujedno su i prilika da se na djelu vidi karizma Družbe. Tu se mladi susreću sa sestrama koje rade na župama, ili sa sestrama koje rade sa osobama koje imaju poteškoće u razvoju, s bolesnicima, sa ovisnicima i siromasima, sa osamljenim starcima, s djecom u vrtićima i slično. Tako najbolje mogu spoznati da je Stadlerova ljubav prema Bogu i sirotinji i danas živa u njegovoj Družbi sestara Služavki Maloga Isusa.

Ovdje se također najbolje može osjetiti krepost gostoljubivosti, koja je uvijek bila odlika naše Družbe. Služavka Maloga Isusa koja sa smiješkom otvara vrata i zaželi srdačnu dobrodošlicu kao da izgovara one Isusove riječi: „Dođi i vidi!“ Možda neka od ovih djevojaka koje dođu i vide, pozele se vratiti i ostati.

s. Vesna Mateljan

ZAJEDNO U MOLITVI

ZAHVALA ZA PLODOVE ZEMLJE

Prijateljci Maloga Isusa iz Voćina prinose darove zahvale Bogu za plodove zemlje, na svetoj misi zahvalnici, 17. 10. 2010. godine.

DEVETNICA SVETOM RAFAELU

Prijatelji Maloga Isusa iz Voćina javljaju nam se fotografijom i svjedoče o molitvi devetnice svetom Rafaelu, sa sestrama Služavkama Maloga Isusa.

PRIJATELJI MALOGA ISUSA U VOGOŠĆI

Prva nedjelja Došašća, 28. 11. 2010. godine, označila je vrijeme početka nove liturgijske godine i priprave za Božić.

Vjernici u Vogošći, čuvari su kipa Malenog Isusa, svjedoka mnogih zala koji su se događali u Vogošći tijekom rata. Pred Njim izlijevaju svoje molitve tijekom adventa i svakog 25. u mjesecu, moleći krunicu Djeteta Isusa s nakanom da Bog dadne snage oprostiti onima koji su činili zlo, te iscijeli rane nanesene ratom. Jedan dio vjernika svaki dan prije svete mise moli krunicu Djeteta Isusa.

Na prvu nedjelju došašća, zajednicu Prijatelja Maloga Isusa u Vogošći posjetila je s. Kristina Adžamić sa Tijanom i Anom Pecirep – Prijateljicama Maloga Isusa iz Gromiljaka. Zajedno smo slavili svetu Misu koju je predvodio vlč. Pero Brkić, koji je u propovijedi istaknuo ulogu i duhovnost Prijatelja Maloga Isusa, koji svoje mjesto nalaze u župnoj zajednici. Poslije mise slijedio je susret po skupinama.

Skupina odraslih Prijatelja Maloga Isusa i simpatizera Društva razmišljala je i razgovarala o pozivu i poslanju Prijatelja Maloga Isusa, zatim je slijedio dogovor o programu brige za bolesne i nemoćne članove župne zajednice u suradnji sa župnikom vlč. Perom Brkićem.

Skupina djece s Tijanom i Anom Pecirep izrađivali su božićne čestitke za bolesnike i pisali molitve malom Isusu. Završetkom susreta, svi su zadovoljni i zahvalni Bogu pošli svojim domovima.

"DOĐI, DOĐI SVETI NIKO"

Župljani župe Čemerno - filijalna crkva Bl. Majke Tereze u Vogošći i zajednica Prijatelja Maloga Isusa, obilježili su 5. prosinca 2010., na radost najmlađih, dan kada Sv. Nikola dariva dobru djecu.

Dobre mame i tete uvijek su u bliskoj vezi sa Sv. Nikolom i anđelom koji pomaže Sv. Nikoli. Mnogo je djece u svijetu, uglavnom dobre, također ima djece koja su malo manje dobra, ali ne svojom krivnjom, tako da Sv. Niko ima brižnog pomoćnika, anđela koji blisko surađuje s ljudima, kako ni jedno dijete ne bi ostalo bez dara.

E, taj anđeo je bio cijelo vrijeme s vlč. **Perom Brkićem** i župljanima kako im ne bi promakla ni najmanja sitnica.

Najmlađi su uz pomoć roditelja pripremili igrokaz "Pošta Svetog Nikole", mame su pomogle da paketići izgledaju onako krasno, kao na dan Sv. Nikole, mali i veliki zbor Bl.

Majke Tereze vrijedno je uvježbao pjesme pjeva-ne pod misom, Sv. Niko je brižno pregledavao svoju svečanu odoru...Tu su i kostimografi, redatelji, asistenti. U najkraćem, priprave za ovaj dan, donijele su mnogo radosti župljanima.

I konačno ulazak u crkvu. Toga dana gorjele su dvije Adventske svjećice koje podsjećaju na iščekivanje radosnog časa, rođenja malog Djeteta Isusa. Pred oltarom poslagane crvene čizmice, debeljucke, dakle, pune darova. Zna se što slijedi. Euharistijsko slavlje i na kraju toliko priželjkivan trenutak. Počinje igrokaz u kojem sudjeluju svi ministranti, ali i ostala djeca u crkvi. Priča teče svojim tokom. O onome,

Krampusu nitko ni ne misli. Prošlo je njegovo vrijeme. Znamo mi čemu služi zlatna šiba, ali ona je zamijenjena čistom ljubavlju. Ljubavlju koja je univerzalni lijek za sve, i za manje dobru djecu.

Dok traje igrokaz, užurbano teku pripreme Sv. Nike i anđela. Na prvi takt pjesme, koju iz sveg

glasa pjevaju sudionici igrokaza "Dođi, dođi Sv. Niko...", u crkvu ulazi glavom i bradom Sv. Nikola. Ogleda se oko sebe, traži svoju torbu, kad gle, svi paketići su na svom mjestu. Najmlađi ostaju bez daha, znaju što slijedi, propitkivanje o njihovim djelima, pa tek onda čarobne čizmice. Svi su dobili darove. Anđeo sav u bijelom – šljokicama - radostan podijelio je sve paketiće. Branio je malene i u njihovo ime obećao da će biti još bolji.

Nakon toga, je slijedio molitveni završetak proslave. Djeca su molila Sv. Nikolu da se obvezno sjeti djece koja su u bolu, siromaštvu, bijedi, koja žive u područjima gdje se vode ratovi, koja

su bez roditeljske skrbi i ljubavi ... Ona ne mogu biti kriva za loše postupke jer o njima nema tko brinuti. Molitva, u duhu proslave Sv. Nikole i zaštitnice Bl. Majke Tereze, vratila je sve prisutne u stvarnost, koja ne mora biti loša kad se mnogo ruku složi i daju svoj doprinos u organiziranju jednog sretnog slavlja, kao što je ovo.

PMI - Vogošća

NEK ŽUPA PO NAMA POSTANE BETLEHEMSKA POLJANA

Pred nama je nova liturgijska godina, novi početak. „Čežnja za zdravim početkom duhovno je značenje došašća. Na početku sve blista,... odjekuje obećanje sretna života: Ono može postati stvarnost. U došašću nas čežnja poziva da se izdignemo iznad površnosti naše svakodnevice i uđemo u područje u kojemu ćemo dobiti čvršće tlo pod nogama, u područje Božje... U mnogim predodžbama koje obavijaju Isusovo rođenje u betlehemske štale, u slici štale, jaslca, špilje, pastira, vola i magarca, anđela i zvijezda, - izražena je naša čežnja za izvornom slikom čovjeka i za novim čovjekovim zajedništvom.“

Te nas slike žele iznova učvrstiti u nadi unatoč svim razočaranjima, sumnjama, lomovima koje doživljavamo u svojoj svakodnevici. Polazeći od te istine, mi PMI u Zagrebačkoj provinciji započeli smo

hod kroz došašće pod geslom **NEK ŽUPA PO NAMA POSTANE BETLEHEMSKA POLJANA** na kojoj će svatko od nas dati svoj udio kao pastir, zvijezda, ovčica, vol, magarac, anđeo, štalice, pelena, slama, jaslca, svjetiljka, Marija, Josip, noć, vatra i Isus.

U hodu budimo odvažni, radosni i puni nade makar se povremeno trebali žalostiti jer znamo da prokušanošć naše vjere rađa postojanošću, kako kaže sv. Pavao.

s. Emanuela Pečnik

Želite li saznati više o PMI u župi sv. Pavla apostola posjetite naš blog:

www.pmizupasvpavla.blogger.hr

DOBRO DOŠLI!

**PMI mole, pišu,
razmišljaju**

AKRO - STIH

Prijatelj je bogatstvo.
Radost unosi u naš život.
Isus je naš prijatelj.
Jad i mržnju ne poznaje.
Ako nam je teško, On je tu.
Ti i svatko drugi je moj prijatelj.
Evo uplakana sam sad, a On je tu.
Ljubav je smisao prijateljstva.
I ako nema ljubavi u nama, mi smo ništa.

Moć je prijateljstvo.
A pravi prijatelj ti pomaže u neprilici.
Lakši je život kada imaš dobrog prijatelja.
Osmijeh na lice pravi ti prijatelj stavlja.
Gdje god bio...On je tu.
Ali ako nije tu, osjećaš Ga i nosiš u svom srcu.

I Bog je ljubav.
Sunce je izvor života pa i ljubavi.
Ušao je On u tvoj život i ostavio trag.
Sreću ti daje prijatelj.
Ako imaš takvog prijatelja ti si blagoslovljen.

Lucija Miloš, 6.r. župa sv. Pavla, Zagreb

IZGUBITI PRIJATELJA

Izgubiti prijatelja nešto je najgore na svijetu. Gore je izgubiti prijatelja nego izgubiti nekakva bogatstva. Izgubiti prijatelja je kao da izgubiš pola sebe. Kada si bez prijatelja kao da si sam na svijetu. Nema nikog da ti pomogne u teškim situacijama, nemaš s kime razgovarati, nema ti nekog da bude uz tebe. Život bez prijatelja ne bi imao smisla kao riba bez vode, kao sunce bez sjaja, kao čovjek bez duše. Jer prijateljstvo je nezamje-njivo. Prijateljstvo je kao zvijezda što svijetli u tamnoj noći. Ono osvjetljava put u mraku.

Prijateljstvo je potrebnije od nekakvih igračaka, nakita, slatkiša i još mnogo toga za što ljudi govore da ne mogu bez toga. Prijateljstvo je snaga. Prijateljstvo je nešto nezamjenjivo. Ne možeš ga zamijeniti nečim boljim jer ne postoji nešto bolje od prijateljstva. Imati prijatelja veliko je bogatstvo. Ako imaš iskrenog prijatelja u svojoj duši i u srcu si jako bogat. Jer, prijateljstvo se ne može niti kupiti niti uzeti.

Matea Božić, župa sv. Pavla, Zagreb

SVETI RAFAEL

Karlo Biletić, 3.r. – Gromiljak

KAD ZASTANEM ...

I ne znam kuda ni kako
Kad ništa ne razumijem
I nitko mi ne može razjasniti
Što se to oko mene događa
Ne ostavlja me jer plačem u
tuzi.

Kad zastanem
I kažem ne mogu dalje
Ko vjetrom nošen list
Na zemlju bačena
Drhtim od studeni.

Kad zastanem
Na strmoj litici života
Izgubljena SPASI ME.

Ružica Laštro, PMI, Busovača

Jedan od arkanđela svetih,
Borac protiv zloće i zaštitnik,
Svih koji se Njemu utječu.
Rafael sveti, on je lijek
Tvoj i moj pratilac zauvijek.
Tobiju povede do sreće njegove,
Oslobodi ga od svake tegobe.
Rafael Tobitov i naš je liječnik
On je između Boga i ljudi
posrednik.
Rafael sveti prati i štiti svaki naš
korak,
S njim kroz život put nam je lak.
O Rafaele sveti, lijeku protiv
svake zloće
Uvijek nas štiti da budemo
Božja slika i njegova savršena
prilika.

*Doris Dragojević, PMI –
Gromiljak*

Gabriela, 3. r. - Gromiljak

ISUSU S LJUBAVI

Isuse maleni

prijatelju moj
sve je spremno
za rođendan tvoj.

Duša mi je
sasvim čista
te veselo čeka Krista.

Dođi zato k nama Ti
čekamo Te spremno svi!
Bez nakita i bez novca
s tatom, mamom našom
bakom,
u kući smo sretni svi
i sa slamom okićeni.

Kuća nam je puno topla
može primit svakog gosta
u njoj vlada ljubav, mir
i zato smo sretni svi.

*Ana Prcela, PMI
Košute*

HOSANA – TEBI U SLAVU

U Prohladnoj mrkloj noći
ležiš dršćuć mal' na slami
i pružaš drhtave sićušne ruke
svojoj brižnoj i dragoj mami.

A Djeva Sveta tiho Ti pjeva
i grije sobom promrzlo Ti tijelo
Josip se smiješi i blagim očima
gleda u sveto Božje djelo.

S nebesa korovi anđela svetih
Hosana pjevaju Tebi u slavu
pastiri što u blizini stada čuvaše
dođoše i svome pokloniše se
Kralju.

Zamirisa zemlja i nebo
Zasjaše zvijezde, procvjeta
cvijeće
A mir ispuni svako srce
i stvorenje što se zemljom
kreće.

Anđa Meštrović, Prozor

MOLITVA MALOM ISUSU

Oдох лећи, Isusu Malom reć:
Isuse Mali, velika kršćanska si dika!
Zato Tebe sada molim,
čuvaj sve koje volim
a i onima drugima miran san daj,
da svi u snovima dođemo k tebi u raj.

Spati sa mnom pođi,
Kraj kreveta mi dođi,
i dirni me u srce moje
Riječi da upijem Tvoje,
Uza me budi dok je noć
Napustiti me nemoj
I dok spavam
Tiho mi pričaj o ljubavi svojoj!

Petra Pavlović, VII. b, Neum

BOŽIĆ

Božiću, Božiću, spase ljudi
Najveća naša diko
doseći te ne može nitko!
Blagdan si sreće i mira,
Blagdan svetih nebeskih
visina.

Blagdan sjećanja kako Djeva
rodi Sina,
Blagdan pjesme anđela
srebrnih krila.

Blagdan svete tihe noći,
Kad će kralj, Maleni
Isus doći!

Blagdan repate zvijezde,
koja kraljeve do štale dovede.

Blagdan štalice,
i tvrde slamice,
Blagdan mira!

Petra Pavlović, VII. b, Neum

NA BOŽIĆ

Na Božić,
Isus će u srce moje doći
A ja ću mu u susret poći.

Na Božić,
Sreća posebna me obuzme,
I molim Tebe, mali Isuse,
da Mi te nitko iz srca ne
uzme.

Na Božić,
Molim te Isuse za jedno
Da te svako srce bude
vrijedno.

*Kristijan Grubešić, PMI -
Gromiljak*

BOŽIĆ U MOJOJ OBITELJI

Bila je večer. Toliko uzbuđen zbog polnoćke, već sam se počeo polako spremati. Bilo je oko deset sati. Morao sam ranije krenuti kako bih ministrirao. Krenuo sam pješice. Na putu prema crkvi već su se čule Božićne pjesme. Na kućama se kroz prozor vidio zeleni ukrašeni bor. Na rasvjetama su bili svakojaki simboli: borovi, zvjezdice i drugo. Stigao sam u crkvu. Izabrao sam haljinu koja mi pristaje. Uskoro će polnoćka. U dvorani smo se poredali. Glavni ministrant nas je određivao. Počinje. Pozorno smo slušali svaku svećenikovu riječ. Pjevali smo s ljubavlju. Kad je završila polnoćka, stigao sam kući sav umoran i odmah sam zaspao jer ujutro idemo na selo. Ujutro sam se probudio i sa svakim članom moje obitelji izljubio. Pogledao sam prema boru. Čekali su darovi. Nakon darova spremili smo se i krenuli baki i djedu.

Bio je to moj Božić, nezaboravan i pun ljubavi kakav bi Božić i trebao biti.

Marin Menalo, 5.a, Neum

OBITELJ

- O** - je okrugao kao simbol za obiteljski stol.
- B** - je Božji slavni blagoslov, za postavljen stol
- I** - Isus je pozvan za ovaj stol.
- T** - kao temelj svake obitelji je život - Božji dar.
- E** - Emanuel s nama u obitelji Bog.
- Lj** - je ljubav što daje je Bog, stvoritelj svega stvorenog.

Anda Meštrović, Prozor

BOŽIĆNI DAR

Nakon probdjevne svete badnje noći, četiri dječaka i tri djevojčice još uvijek su spavali blaženim snom u svojim posteljama u svježe opranoj, ispeglanoj i mirisnoj posteljini. Uz vrata njihove sobe iz malene pećice širila se toplina i miris odložene vatre na hrpi žari koja se zadržala kroz cijelu noć. Na ražarenoj vatri pucketala su suha bukova drva, koja je brižni otac danima pripremao da ih ima dovoljno preko božićnih blagdana. U velikoj sobi visoka jelka okićena mirisnim jabukama, orasima, bombonima u sjajnim papirićima, ponekom kuglicom, svjećicom i anđelićima, zauzela je važno mjesto u uglu uz starinski veliki zidni sat. Pod jelkom na prostrtoj slamici ove godine nema krpenih lutkica za djevojčice, niti drvenih konjića za dječake. Nema niti slikovnica sa pričama i bajkama, a ni olovčica i drvenih bojica.

Pod okićenom jelkom bijaše samo jedan dar za svu djecu. U tajnosti je pripreman srcem i vrijednim rukama njihova oca. Pojačano pucketanje vatrice u peći, probudilo je jednu od djevojčica, dok su sva ostala djeca još mirno spavala. Ona još uvijek snena ustala je, protegnula je svoje ručice, zijevnula par puta i uputila se u prvu sobu. Začuđeno se zaustavila uz jelku. Na prostrtoj slamici stajao je dar dosada neviđen; prelijepa drvena kućica i oko nje nekoliko bijelih ovčica na slamici, a u kućici u jaslicama mali Isus. Zaustavljenog daha očarana ovim prizorom spustila se na slamicu i netremice gledala kroz prozorčice na kućici u Dijete Isusa. Poželjela ga je uzeti u svoje ruke. I baš tog trena ušla je u sobu nasmiješena majka s posebnim sjajem u očima, te ju pozdravi: "Sretan ti Božić, dijete moje!"

Podigla ju je u naručje, poljubila ju osobitom nježnošću i tiho zapjevušila: "Isuse mileni Bože moj, srce ti dajem da sam tvoj." I Nika joj se pridruži u ponovljenom pripjevu. Majka je prozrela njenu želju. Izvadila je malenog Isusa iz kućice govoreći: "Evo, podrži Isusa malko u svom krilu, poljubi Ga i vratit ćemo Ga u jaslice neka još spava, jer On se kasno noćas rodio. A ti mu tiho, tiho možeš pjevati." Djevojčica je poslušala majku. Vrlo pažljivo vratila je Isusa u jaslice, legla na slamicu i dugo se igrala sa ovčicama, radujući se odlasku na božićnu svetu Misu. Tamo će se pokloniti dragoj Gospi i malom Djetetu Isusu u velikim crkvenim jaslicama na

Gospinom oltaru, koje ju svake godine iznova oduševljavaju. Uz jaslice bi dugo stajala promatrajući svaki i najmanji detalj. Sve joj se činilo tako životno, pa i velika slika grada Betlehema bila joj je zadivljujuće stvarna kao i velika zvijezda repatica na plavom zvjezdanom nebu. Darivati će ona novorođenog Isusa novčićem i svojom iskrenom djetinjom ljubavlju, pjevajući uvijek njoj dragu pjesmu "Djetešce nam se rodilo". A za dvije-tri godine moći će dragog Isusa i blagovati u svetoj bijeloj Hostiji, kao njezini roditelji, baka i starija braća. Tada će joj božići biti još radosniji i raspjevaniji.

*Nedjeljka Andrić-Novinc,
Slavonski Brod*

Božićna radionica u Košutama

Iako više nismo djeca, i mi smo na blagdan sv. Nikole 6.12.2010. dobile poseban dar. Kod naših časnih sestara sudjelovale smo u božićnoj radionici koju je vodila s. Vesna Mateljan s našom animatoricom Marinom Klapež. S nama su bile i časne iz ovog samostana, a okupila nas je s. Zdenka Tomas.

Među nama je bila i jedna Nikolina kojoj smo uz rad proslavili imendan.

Naš rad započele smo molitvom Prijatelja Maloga Isusa, koja je naša svakodnevna i najdraža molitva.

Naučili smo kako se služiti prirodnim materijalima i načiniti prelijepa anđele i druge božićne ukrase, zvončice itd...Radile smo uz razgovor i radosno druženje.

Budući da smo sutradan trebale u školu, nismo mogle ostvariti sve planirano. Zato smo se odlučile opet do Božića naći ovdje zajedno.

Hvala našim časnim sestrama koje se uvijek raduju kad dođemo u njihovu kuću. Većina od nas je ovdje bila u vrtiću, a sada imamo nove i veće prostorije koje nam omogućuju ovakve susrete.

Nicolina Žuro. PMI Košute

*Sluga Božji Josip Stadler***Molitva za duhovna zvanja**

Bože, dobri Oče,
molimo Te po
zagovoru Tvoga
Sluge Josipa
Stadlera,
dotakni srca
mladih djevojaka,
kako bi ispunjene
Tvojim Duhom
otvorile svoju dušu
Tvome pozivu.
Pomozi im
da Te spremno
slijede izbliza
kao služavke
najpotrebnijih,
gledajući u njima

Malenog Isusa, koji pruža ruke
tražeći pomoć čovjeka. Učvrsti ih u pozivu.

Daj im snage, hrabrosti i ustrajnosti
u svladavanju teškoća koje im stoje na putu
ostvarenja duhovnoga poziva.

Neka ih Tvoja riječ hrabri, Tvoj primjer privlači,
a Tvoja milost vodi do cilja.

Amen.

Sluga Božji Josip Stadler - prijatelj malenih

Nakon završetka školske godine započele su ljetne radosti za djecu. Na Gromiljaku je od 21. - 27. lipnja 2010. godine organiziran IX. ljetni kamp pod motom: *Sluga Božji Josip Stadler – prijatelj malenih*. U kampu su najprije boravila djeca od 1.- 4. razreda, a zatim od 5. – 8. razreda Osnovne škole.

I ove godine bio je jako velik odaziv djece. Procjenjuje se da je kroz kamp prošlo 250 mališana iz Gromiljaka i okolnih župa. Kamp je započeo nedjeljnom svetom misom, a nakon toga mališani su bili podijeljeni u grupe: zelena, plava i žuta. U svakoj je grupi bila po jedna animatorica iz Italije i dvije animatorice PMI - domaćini. Iako je vrijeme bilo kišovito, sreću i zadovoljstvo kod mališana nije omelo, te su uživali u različitim aktivnostima i radionicama samo za njih pripremljenim.

Dan je započinjao ujutro - u 9,30 sati - molitvom, plesovima, nakon toga su slijedile natjecateljske igre i ručak. Poslije toga je bio mali predah i slobodno vrijeme. U poslijepodnevnom satima su bile pripremljene radionice, u kojima su iskazivali

svoju kreativnost i darovitost sve do 16,00 sati. Ove godine u radionicama su pravili perlice (nakit), što je djeci bilo od pomoći u vježbanju vještine koncentracije, koja će im pomoći u obavljanju daljnjih životnih aktivnosti, zatim su pravili lutke, cvjetice i druge za djecu zanimljive sitnice. Jedna od najzanimljivijih radionica bila je grupno crtanje u tišini na velikom platnu uz pomoć prof. Tiziane Dollorenco Solari. Zvali su je radionica snova. Tu su djeca u tišini, bez razgovora, kroz crtanje na platnu, izražavali svoje snove i želje.

Sve što je lijepo kratko traje, pa tako i ovaj kamp je brzo prošao. Zadnji dan je upriličena mala proslava djece, roditelja, animatora i sestara. Tom prigodom je roditeljima upriličen kratki program u kojem su bili prezentirane aktivnosti kampa, te vještine, kreativnosti i maštovitost djece - sudionika kampa. Zahvaljujem sestrama Služavkama Maloga Isusa na Gromiljaku te prijateljima iz Italije koji su nam poklonili svoje vrijeme i prenijeli nam svoje znanje.

Tijana Pecirep, animator - PMI

HODOČAŠĆE U SOLIN - 4.12.2010.

VIDLJIVOST KARIZME

SLUGE BOŽJEG JOSIPA STADLERA

„Želimo ne samo slušati o Sluzi Božjem Josipu Stadleru nego vidjeti njegovu karizmu na djelu“, rekla mi je jednom jedna dobra žena koja posjećuje našu kapelicu svakog 8. i 25. u mjesecu gdje imamo cjelodnevno klanjanje, gdje razmišljamo o ljubavi prema Bogu i bližnjemu na temelju Stadlerovih riječi i gdje molimo za proglašenje blaženim Sluge Božjega Josipa Stadlera.

Dobra ideja. Gdje bismo mogli povesti ovu grupu „Prijatelja Kuće Djeteta Isusa“?

Poći ćemo u našu zajednicu sv. Rafaela u Solinu.

Tu najbolje mogu vidjeti Stadlerovu ljubav prema Bogu u čovjeku. U ovoj kući možemo doživjeti Isusa koji uzvikuje: „Bio sam gladan i dali ste mi jesti, bio sam žedan i napojili ste me, bio sam bolestan, nemoćan, napušten, osamljen, ostavljen a vi ste mi bili i otac i majka, brat i sestra...“ Zar Stadlera u svoje vrijeme nisu u Sarajevu zvali: „Ocem i majkom sirotinje“.

Smiješak i radost kod ovoga susreta, urezat će se u sjećanje i dušu ovih dobrih ljudi što dođoše iz Livna. „Ovo su pravi anđeli koji u svojoj nemoći, ali čiste duše slave Boga“, bio je zaključak nakon susreta s njima.

Svetu misu i prigodnu propovijed o značenju Došašća u našem životu i našoj pripravi za doček novorođenoga Kralja, slavio je u kućnoj kapelici don Ante Mateljan. On nas je potaknuo da budemo zaista Isusovi prijatelji prijateljujući s čovjekom koji je uz nas.

Srdačan doček i gostoprimstvo sestara koje su nas ostavile na ručku znak je dara gostoljubivosti ove zajednice. Hvala im.

Djeca iz župe sa s. Rokom Čubelić izvela su prigodni program za sv. Nikolu, ne samo šticićenicima ove kuće, nego i nama gostima, što nas je posebno oduševilo.

Naš posjet ovoj zajednici bio je u duhu hodočašća Gospi od Otoka u Solinu.

Tu smo obnovili svoje znanje o hrvatskoj povijesti, našim kraljevima i njihovim grobovima. Obišli smo i ostatke stare Salone, kršćanske korijene iz prvih stoljeća poslije Krista: najstarije kršćansko groblje pod vedrim nebom, na Manastirinama i baziliku urbanu. Prisjetili smo se krvavih Dioklecijanovih progona i one istinite da je krv mučenika sjeme novih kršćana.

Na povratku smo svratili i u svetište Gospe Sinjske.

Naš put je bio obilježen molitvom i razmišljanjem. Bila je to svojevrsna duhovna obnova. Molili smo za hrvatski narod da ostane vjeran svojim kršćanskim i hrvatskim korijenima.

Budući da smo u devetnici za blagdan Bezgrešne razmišljali smo o Stadlerovoj ođanosti Bezgrešnoj i njezinoj ljubavi koja ga je pozvala u nebeski smiraj baš na svoj dan. I on se poput Ivana Pavla II smatrao njezinim sužnjem, robom, kako govori sv. Monfort. U svojim potrebama njoj se utjecao i ona ga je pratila svojom majčinskom ljubavlju.

Bio je ovo dan bogat duhovnim sadržajima, dan koji će nositi utiske da Sluga Božji Josip Stadler i njegova karizma i danas živi u njegovim sestrama i njihovim suradnicima.

s. Vesna Mateljan, Livno

Naši štíćenici u zajednici u Solinu

PMI I MISIJE *Susret za bolesnike*

U MOLITVI ZA SVE KONTINENTE

Nakon ljetne pauze s početkom pastoralne godine započeli smo svoje redovite tjedne susrete. Kroz susrete u mjesecu rujnu u našim tjednim radionicama pripremali smo razne rukotvorine: misijske kućice, anđele, slike, krunice ... Molili smo za potrebe misija, susreli smo se sa gđicom Mirjanom iz udruge Zdenac, prikupljali priloge za svoju kumčad Jumu i Gregory-a.

Tjedan 17. do 24. listopada u Župi smo prozvali Misijski tjedan. Tjedan smo započeli prigodnom misijskom izložbom koju smo pripremili u zajedništvu sa skupinom mladih naše Župe.

Ti „ekspoziti“ bili su izloženi pred crkvom, a župljani su ih kupovali i na taj način darovali svoj prilog za misije. U tom smo tjednu kroz listopadsku pobožnost osobito molili za potrebe misija na način što smo svake večeri čitali dio Papine poruke za svjetski misijski dan, molili kronicu i svi zajedno pobožnost završili molitvom za misije iz časopisa Radosne vijesti.

Četvrtak 20. listopada bio nam je nekako poseban. Večernju sv. misu u župnoj crkvi sv. Pavla apostola predvodio je vlč. Odilon Gbenupkgo . Otvorena srca i duha upijali smo svaku riječ. Na kraju

mise upoznao nas je s konkretnima prilikama života Crkve u Beninu, a osobito sa životom župe sv. Pavla s kojom smo u kumstvu. Naglasio je kako ljudi žive u materijalnom siromaštvu, ali su duhom bogati jer slave Boga bez obzira na tako teške uvjete života, za razliku od nas koji sve materijalno imamo, a kao da počesto puta nemamo bitno – Boga!

Subota, 23. listopada bila nam je nekako posebna. Kroz igru, čitanje iz Biblije, razgovor i modeliranje od gline upoznivali smo lik arkandjela Rafaela i tako smo se pripremali za sutrašnji veliki dan. Biti PRATIOC! Biti LIJEK! Kao Rafael! Divna pouka svima nama!

Na svjetski Misijski dan, u nedjelju 24. listopada ponovili smo prodajnu izložbu sa svojim „ekspozatima“, no štand je bio obogaćen raznim izdanjima sestara Služavki Maloga Isusa. Župljani su mogli uz prigodne cijene kupiti knjige koje su do sad izdane o sl. Božjemu Josipu Stadleru, o povijesti Družbe i na taj način malo dublje uroniti u život i djelo Josipa Stadlera i njegovih duhovnih kćeri.

Poslije podne bilo nam je u mnogo čemu jedinstveno i posebno! O tome čitajte iz pera Sare i Monike Markus!

s. Emanuela Pečnik, SMI

PRIPREMA PRODAJNE MISIJSKE IZLOŽBE

Priprema prodajne misijske izložbe na Gromiljaku traje tjednima. Svaki vikend, a u posljednje vrijeme, i nedjeljom pripremamo male stvarčice za prodaju, kojom želimo pomoći školovanje djevojke Leticie Namirambe iz Ugadne i školske djece u Tanzaniji, gdje djeluje naš misionar don Velimir Tomić. Ono što činimo nisu velike stvari. Sastajemo se i radimo male ukrasne anđelčice, kipiće Djeteta Isusa i

razne božićne ukrase. Mnogo truda smo uložili u naša djela i nadamo se da će izložba biti uspješna.

Na našu veliku radost, u nedjelju, 12. 12. 2010. godine, posjetio nas je uzoriti Vinko kardinal Puljić nadbiskup Vrhbosanski. Bili smo veoma radosni, u znak zahvalnosti

poklonili smo uzoritom Kardinalu jedan naš rad.

Boris Dragojević uručuje dar uzoritom Vinku kardinalu Puljiću.

Do otvaranja prodajne misijske izložbe nemamo još mnogo vremena, zato užurbano radimo, kako bi do 18. 12. 2010. godine, skupa sa sestrama na Gromiljaku pripremili sve potrebno.

Monika Komšić i Boris Dragojević, PMI - Gromiljak

PMI UVIJEK U AKCIJI

KOLAČIĆ DOBROTE

Nedavno sam pročitala predivnu misao: „Ako Bog, dobra zemlje dijeli badava, milost je za čovjeka, davati što je badava primio!“

Ova spoznaja o Božjoj milosti pokreće i nas,

PMI iz Voćina, te smo se i ove - 2010. godine okupili na tradicionalnoj akciji „Kolačić dobrote“.

Tacne prepune šarenih kolačića i tegle, s našim, voćinskim medom, jedva stanu na prepune stolove. Užurbano, ozarenih i radosnih lica pakujemo naše proizvode. Nema više mjesta za brige i svakodnevne probleme.

Sretni smo što pripadamo društvu PMI koje unatoč tmurnim vijestima svakodnevne o nedostatku ljudske solidarnosti, vladavini sebičnosti i nebrige za čovjeka u potrebi, dokazuje suprotno. Dokaz su i naša ozarena lica i sve

veći broj članova koji se iz godine u godinu uključuju u ovu akciju.

Uskoro će Božić, rođendan Onoga koji nas štiti, hrabri, pokreće, savjetuje... Onoga koji nas ljubi.

Neka maleno Dijete Isus u naša srca unese svijest i potrebu da uvijek, a ne samo u blagdanske dane, osjetimo bliskost s našom braćom u potrebi te u njima ljubimo Dijete Isusa.

Ljubica Hinek, PMI –

Voćin

RADOST POMAGANJA

Nitko nije birao u kakvim će uvjetima doći na ovaj svijet i živjeti, nego je u rukama Spasitelja bila odluka kako će naš život započeti i dalje se razvijati.

Mnogo je onih kojima je potrebna pomoć, posebno djeca koja žive bez roditeljske skrbi i doma. Upravo zbog njih – djece dječjeg doma „Egipat“ u Sarajevu - organizirana je humanitarna prodaja, izložba i koncert.

Prijatelji Maloga Isusa iz Neuma zajedno sa s. Terezom Dokić, uključili su se i dali svoj udio u izvedbi humanitarne izložbe i

koncerta.

Kad smo stigli u Sarajevo, svaka skupina imala je stol za izlaganje radova za prodaju na humanitarnoj izložbi. Postavili smo donesene artikle i odredili cijene, ali nije bila najbitnija novčana cijena izloženog artikla, nego cijena duše iz koje dolazi želja da uljepšamo život djeci dječjeg doma „Egipat“.

Ubrzo je održan koncert na kojemu su sudjelovali predstavnici mnogih župa, među njima i naš VIS „Prijatelj malenih“.

Nakon koncerta, sve više ljudi je željelo nešto kupiti i učiniti dobro djelo za štice ike doma „Egipat“. Mnogi ljudi koji vole pomagati, našli su se na istom mjestu i učinili ga mjestom svjetlosti i ljubavi. Kao da ih je melodija pjesme povukla i u njima pobudila suosjećanje i želju za pomaganjem. Svi su se trudili da ovaj događaj

završi uspješno i da skupimo onoliko novca koliko je potrebno za život i školovanje djece u domu.

Mi, PMI, župe primorskog kraja iskoristili smo blagodati prirode i klime za pripremanje ovog plemenitog događaja. Svim srcem smo raditi, te unijeli mnogo ljubavi u pripremu i sudjelovanje u humanitarnom koncertu i izložbi.

Humanitarni koncert i izložba za nas je pravi primjer vrednote pomaganja i dobrog srca, što imaju cijenu kod Boga, a ljude čini sretnima. Sve ostalo su sitnice koje će nestati.

Anamarija Raguz, Neum

PROJEKT NAŠEG SRCA KRŠĆANSKA LJUBAV I SOLIDARNOST

Došašće je vrijeme u kojem se sjećamo milosnih Božjih darova i pripremamo srce za Boga u liku bespomoćnog djeteta ovisnog o ljubavi roditelja.

Sjetimo se situacija u našem životu kad su roditelji bili zabrinuti za nas, naše zdravlje i naš život. Božja i ljudska pomoć mnogo je značila. Marija i Josip, također, su bili zabrinuti za

život Djeteta Isusa i svim snagama se zauzimali kako bi mu život sačuvali.

U našoj sredini postoje roditelji, koji nose u srcu velike boli i brige vezane uz život njihova djeteta. Jedni od njih su Danijela i Anđelko, roditelji male Violete Vidović iz Gromiljaka, rođene 26. 12. 2009. godine.

Rođenje novog djeteta u obitelji Vidović

unosilo je radost koja se pomiješala s tugom kad su saznali da Violeta ima zdravstvenih teškoća - HYDROCEPHALUS INTERNUS.

Nakon rođenja Violeta s majkom ostaje u sarajevskoj bolnici do 21. 04. 2010. Iz bolnice je otpuštena s dijagnozom: N. PRAETEMPORARIUS 33 NG, HYDROCEPHALUS INTERNUS CONGENITALIS, MENINGITIS, VANJSKA DRENAŽA BACKER-ST POST, SIMPTOMATSKI RIZIČNO DOJENČE.

Roditelji su dobili preporuke za daljnje liječenje, njegu i ishranu male Violete. Želja im je Violeti omogućiti potrebno liječenje i zdrav razvoj, ali se teško nose s finansijskim troškovima liječenja. Da bi u tome uspjeli potrebna im je naša novčana pomoć.

Violetu i njezine roditelje preporučujemo Vašoj kršćanskoj ljubavi, solidarnosti i molitvama.

Svi koji žele novčanim darom pomoći u liječenju

Violete Vidović mogu to učiniti na adresi:

PROJEKT NAŠEG SRCA (za Violetu Vidović)

Kuća Navještenja Gromiljak, BiH - 71250 Kiseljak.

Tel.: +387 /30/ 87 96 37 Faks: +387/30/87 96 38

E-mail: pmi.sarajevo@gmail.com

ili preko bankovnog računa:

Sestre Služavke Malog Isusa

Bjelave 54, BiH – 71000 Sarajevo

Račun kod:

INTESA SANPAOLO BANKE d.d. BiH

Obala Kulina Bana 9a, BiH – 71000 Sarajevo

Račun: 154-921-2002348-90

SWIFT: UPBKBA22

IBAN: BA391549212002034890

Svim darovateljima od srca zahvaljujemo!

s. M. Kristina Adžamić

POKOJNI PRIJATELJI MALOGA ISUSA

25. rujna 2010.

U obiteljskoj kući u Srednjem kod Sarajeva preminula je u 64. godini života gospođa **Ana Bartulović**, članica Prijatelja Maloga Isusa, a pokopana je u groblju u Vijaki kod Vareša. Na pokopu su bile s. provincijalka

Marina Piljić i s. Anica Matošević. Pokojna Ana isticala se velikom dobrotom i ljubavlju prema Malome Isusu, kome je u čast napravila više od deset tisuća krunica i bila velika širiteljica pobožnosti prema Djetetu Isusu. Neka joj Gospodin podari vječni pokoj i mir!

4. listopada 2010.

Nakon duge i teške bolesti, preminuo je u 17. godini života u bolnici u Travniku **Nikola Palavra** iz Bučića kod Travnika, član Prijatelja Maloga Isusa. Rođen je 3. rujna 1993. godine kao zdravo dijete. S tri i pol godine primijećeni su prvi znakovi bolesti, a već 1999. godine puno je oslabio i teško je hodao. Liječnici u Zenici i Zagrebu uspostavili su dijagnozu *progresivna distrofija mišića*, a u Münchenu je ista dijagnoza i

potvrđena. Kroz sve godine njegove bolesti bio je okružen brigom i ljubavlju svojih roditelja Snježane i Matana, te brata Davida. Pokopan je na mjesnom groblju župe Bučići, a pokopu je nazočila s. provincijalka Marina Piljić.

4. prosinca 2010.

U mjestu Blizanci kod Čitluka preminula je u 76. godini života gospođa **Finka Klemo**, članica Prijatelja Maloga Isusa od 2003. godine, gdje je i pokopana. Živjela je u Sarajevu, župi Presvetoga Trojstva, sve do 2009. godine, dok se nije teško razboljela. Kao članica PMI puno je pomagala potrebnima i gajila je pobožnost prema Djetetu Isusu. Bila je aktivan član i u svojoj župnoj zajednici.

5. prosinca 2010.

U Sarajevu je preminula u 82. godini života gospođa **Marija Virtisal**, članica Prijatelja Maloga Isusa. Pokopana je na gradskom groblju Bare. Članica je PMI od 2003. godine. Po zanimanju je bila profesorica, a kao Prijateljica Maloga Isusa vršila je službu zapisničarke. Isticala se velikom pobožnošću i ljubavlju prema Malom Isusu, kome se s ljubavlju molila i drugima pomagala s velikom ljubavlju. Uvijek i rado je dolazila na susret Prijatelja Maloga Isusa. U svemu je bila vrlo aktivna i zauzeta oko pomaganja drugima.

**Pokoj vječni daruj
Gospodine njima i
svima koje si k
Sebi pozvao, i neka
im zauvijek svijetli
Tvoja svjetlost!**

OBAVIJESTI

SUSRETI PMI-a U 2011.

- **ZA SARAJEVSKU PROVINCIJU**
30. travnja 2011. u Odžaku - župa sv. Ivana Krstitelja (Glavosjeka)
- **ZA SPLITSKU PROVINCIJU**
28. svibnja 2011. u Trilju - župa sv. Mihovila
- **ZA ZAGREBAČKU PROVINCIJU**
28. svibnja 2011. u Pitomači - župa sv. Vida - Mučenika

Godišnja pretplata za Bilten: 10,00 kn

Godišnja članarina PMI: 10,00 kn

Zahvaljujemo svim članovima PMI
koji svoje obveze uredno i odgovorno izvršavaju!

I NA KRAJU

Odredbom hrvatskih biskupa, 2011. godina je u našem narodu **Godina obitelji**. Imamo sreću da će Sveti Otac Papa Benedikt XVI. (4.-5. lipnja 2011.) ovom prigodom doći u Hrvatsku. Obnovimo naše obitelji čitajući sv. Pismo, moleći zajedno, slaveći Euharistiju, čineći konkretna djela milosrđa pomažući bližnje u potrebi, počevši od najbližih...

Jedva ima bolje molitve, koja bi Bogu bila draža, a Mariji bila milija od krunice, te će jedva biti molitve, koja će onako sigurno prodrijeti oblak i preko Marije do prijestola Božjega brže doći i hitrije biti uslišana, kao krunica.

Sluga Božji Josip Stadler

DRUKČIJA LJEPOTA

Na zapadu zemlje, usred velikoga kraljevstva, nalazio se predivan vrt. Za dnevnih žega njegov je gospodar rado u njemu šetao. Pitomi bambus bio mu je najdraže od svih stabala, biljaka i sveg raslinja u vrtu. Iz godine u godinu rastao je ovaj bambus i bivao sve ljepši i dražesniji. On je znao da ga gospodar voli i da mu se veseli.

Jednoga dana približi se gospodar zamišljeno svom dragom bambusu, koji u znak poštovanja nagne svoju moćnu glavu do zemlje prema gospodaru. Gospodar mu tada reče: "Dragi bambuse, ti si mi potreban!" Činilo se da je osvanuo dan nad danima, dan radi kojega je bambus stvoren. "Gospodaru, ja sam spreman; raspoložim sa mnom po miloj volji", odgovori.

"Bambuse" – gospodarev glas postane ozbiljan – "da bih te upotrijebio, moram te potkresati." "Mene, najljepše stablo koje si u vrtu odgojio? Ne, molim te, ne! Iskoristi me, gospodaru, sebi na radost, ali molim te, nemoj me potkresati!"

"Moj ljubljani bambuse" – glas gospodarev posta još ozbiljniji – "ako te ne potkrešem, ne mogu te upotrijebiti."

U vrtu zavlada mir. Vjetar je suzdržao dah. Bambus lagano nagne svoju divnu glavu i prošapta: "Gospodaru, ako me ne možeš upotrijebiti bez potkresivanja, onda čini sa mnom kako hoćeš i potkreši me." "Moj premili bambuse, moram i tvoje listove i grane odsjeći." "Ah, gospodaru, sačuvaj me od toga! Umanjij moju ljepotu, ali mi ostavi lišće i grane." "Ako ih ne odsiječem, ne mogu te upotrijebiti."

Sunce im sakri lice. Jedan leptir odleti pun straha odatle. Bambus, drščući u očekivanju onoga što će mu se dogoditi, reče posve tiho: "Gospodaru, skidaj ih."

"Moj ljubljani bambuse, moram ti još više nauditi. Moram te po sredini presjeći i izvaditi tvoje srce. Ako to ne učinim, ne mogu te upotrijebiti." Tada se bambus sagne sve do zemlje: "Gospodaru, sijeci i dijeli."

Tako gospodar vrta posiječe bambus, odsiječe mu grane, skine lišće, rasiječe ga na dva dijela i izreže mu srce. Zatim ga prenese na mjesto gdje se nalazio izvor svjež vode usred suhog bezvodnog polja. Tamo gospodar vrlo brižno položi svoj dragi bambus na zemlju. Jedan kraj odsječenog stabla, koje je bilo pretvoreno u žlijeb, spoji s izvorom, a drugi kraj stavi u polje. Izvor zapjeva pjesmu dobrodošlice, a bistra i blistava voda radosno poteče te stade natapati žedno polje, koje je to odavno čeznutljivo očekivalo. Posijana je riža i dani su prolazili. Izniknu sjeme, naraste i dođe vrijeme žetve.

Tek tako divni bambus u svojoj slomljenosti i poniženosti postade uistinu veliki blagoslov. Dok je još bio velik i lijep, rastao je samo za sebe i veselio se svojoj vlastitoj ljepoti. Sada, slomljen i ponižen, postao je kanalom koji je gospodar upotrijebio za obogaćenje svoga kraljevstva.

Priča iz južne Kine

SADRŽAJ

Riječ svetoga Oca	2
Riječ uredništva	4
120. obljetnica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa	5
Radosni događaji, susreti	6
Duhovna obnova – škola rasta u vjeri i zvanju	14
PMI mole, pišu, razmišljaju	28
Sluga Božji Josip Stadler	37
PMI i Misije, susreti za bolesnike	41
Pokojni Prijatelji Malog Isusa	49
Obavijesti	51
I na kraju...	52
Sadržaj	54

PRIJATELJ MALENIH

Informativni bilten Prijatelja Maloga Isusa

1/2011. (36) – Zagreb, siječanj 2011. – God. XVII.

Izdavač:

Vrhovna uprava Družbe
Sestara Služavki Malog Isusa
10000 Zagreb, Naumovac 12
Tel.: 01/4673 411; fax: 01/ 4673 412
e-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr
web stranica: www.ssmi.hr

Odgovara:

s. Maria-Ana Kustura
vrhovna glavarica

Uredili:

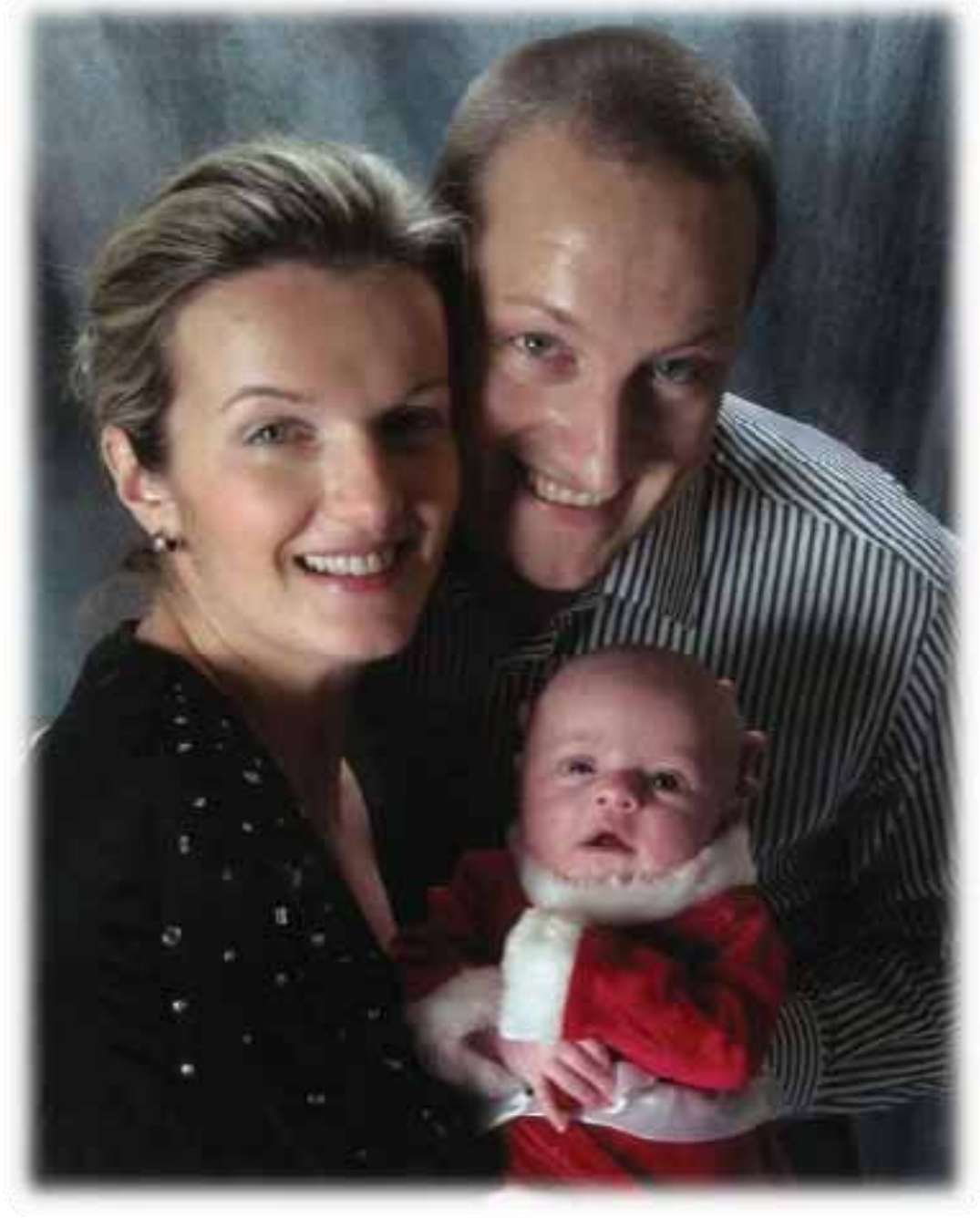
s. Vitomira Bagić
s. Anemarie Radan

Uredničko vijeće:

s. Vesna Mateljan
s. Kristina Adžamić
s. Emanuela Pečnik

Tisak: Naša djeca, Tiskara d.d.

Naklada: 1450 primjeraka

*Drage obitelji, ne dopustite da ljubav,
otvorenost životu i jedinstvene veze
koje povezuju vaše ognjište oslabe.
Papa Benedikt XVI.*

web stranica: www.ssmi.hr
